Онлайн-презентація книги Миколи Мачківського «Древо триєдине»

Автор: Unsvet
29.10.2020 10:29 - Обновлено 29.10.2020 10:34

26 жовтня в обласній бібліотеці для юнацтва за ініціативи Миколаївської і Хмельницької обласних організацій Національної спілки письменників України та при підтримці Хмельницького обласного літературного музею відбулась онлайн-презентація книги Миколи Мачківського «Древо триєдине».

«Древо триєдине» – це надзвичайно цікаві і часом дуже дотепні мемуарні спогади з особистого і літературного життя знаного письменника і журналіста, лауреата багатьох літературних премій Миколи Мачківського. Книга видана за підтримки Українського культурного фонду. Редактором і автором передмови до неї став письменник, член НСПУ, директор Хмельницького обласного літературного музею Василь Горбатюк. Саме він презентував миколаївцям книгу спогадів свого колеги по перу, однодумця та доброго друга.

Василь Іванович розповів багато цікавого про життя і творчість Миколи Мачківського. Народився він на Хмельниччині у 1942 році в селянській родині. В дитинстві постраждав на пожежі і майже втратив слух. Сім'я жила бідно, хлопець рано почав працювати. Втім, добре розумів, що треба вчитися, адже в цей час захопився літературою, публікував свої вірші і статті в міській і обласній молодіжних газетах. Мріяв вивчати журналістику в Київському університеті імені Т. Г. Шевченка. Щоб досягти своєї мети, Микола вдався до радикальних кроків – підібравши влучний момент заховався за гардиною у кабінеті міністерші. Поважна керівниця не витримала напору молодого автора і розпорядилася

дати тому шанс на рівні інших абітурієнтів… та Мачківський не приїхав на вступні іспити – не повірив у власні сили. Втім, згодом таки отримав освіту, але вже на факультеті журналістики Львівського державного університету імені Івана Франка. З тих пір пройшло чимало літ, протягом яких Микола Антонович Мачківський невтомно працює на літературній ниві.

Щиро і дотепно про початок своєї літературної діяльності розповів письменник в одному з інтерв'ю . Виявляється, що віршувати він почав у дванадцять років. В тринадцять вже написав поему і надіслав її в районну газету. Звідти прийшла відповідь, що в такому віці писати великі твори ще зарано. Однак це не зупинило Миколу: в п'ятнадцять років він написав роман. Знову надіслав у ту ж районну газету і отримав таку саму відповідь. Тоді юний літератор віддав цей рукопис матері, і вона розпалила ним грубку. Так роман нагрів хату, а Микола зрозумів, яка велика користь від літератури.

Нині у творчому доробку Миколи Антоновича близько тридцяти книжок, але «Древо триєдине», за словами автора, книга особлива, такої він не писав ніколи. На її створення письменника «спокусив» Василь Горбатюк. На сторінках роману можна зустріти не тільки українських класиків – Павла Тичину, Ліну Костенко, Григіра Тютюнника, а й літераторів з інших країн – Олжаса Сулейменова, Юлію Друніну, Чингіза Айтматова тощо.

Присутнім на презентації було приємно, що в книзі розповідається й про наших земляків – Леоніда Первомайського і Миколу Вінграновського. Віра Іванівна Марущак, письменниця і журналістка, очільниця миколаївського осередку НСПУ, підкреслила, що Хмельницький і Миколаїв поєднані не лише річкою Південний Буг, а й давньою дружбою і творчою співпрацею.

Василь Горбатюк розкрив таємницю назви роману, пояснивши, що триєдине древо – це рідна мати, рідне село і рідна країна. Книга сповнена спогадами, роздумами, любов'ю до людей і рідного краю.

Дякуємо Василю Івановичу за зустріч, за знайомство з чудовою книгою. А її автору, шановному Миколі Антоновичу, зичимо здоров'я і творчого натхнення.